

Магарага.

E. J. P. E. J. P.

16/Αριθμ. πρωτοκόλλου 372.

[illegible]

pg. 119

[illegible]

τὰ ἐν τῇ 43 αἰνύματα (σελ. 259-273) εἶναι
ἀρένδρα τὰ ἀγέστα. ἐν δὲ ἡ καὶ δύο φαίρο-
ται ὅσα κῆρυκα σημασιδέντα, καὶ τοί-
ταυτα φέρουσι τὸ ἔδωκα τῆς γαίης γῆνός.
Ἐρχεται δὲ ἡ συλλογὴ τοῦ κ. Ματασείδου εἶναι
ἀγία πόρος καὶ ἐν ὑποκειμένη ἀμοιβή, καὶ
βαρύτερον ὡς ὅσον καὶ τῶν ἰδιαιτέρων α-
ποστομειῶν αὐτοῦ μεμνημένων. Καὶ αὐτὰ μετ-
ὰ τὴν συλλογὴν τῆς γῆνός τῆς ἡδὴ δέ μετὰ
βαίτομεν εἰς τὴν συλλογὴν ἀμοιβῶν μετὰ τὸ
μέρος αὐτῶν γεγραμμένων. Ἐρχεται ἀμοιβῶν
δημοτικῶν μετὰ τοῦ μεροῦ αὐτῶν ἀποστα-
ταί, ὡς ἐν τῇ ἡδὴ μεμνημένῃ τῆς κ. Ματα-
σείδου Χριστίδου, τῆς ἐκδοτικῆς μετὰ τῇ γῆνός
τῆς αὐτοῦ ἡδὴ, καὶ ὡς ἐν τῇ ἰδιαιτέρῃ ἀποστα-
ταί τῶν συλλογῶν τοῦ τοιοῦτου ἔδους ὡς τῶν πο-
ρίων Ματασείδου καὶ Φηλαρίδου, καὶ ἕτεροι
τέσσαρες συλλογῆς ἀμοιβῶν, τὸ μετ' ἐν ἐκκλη-
σιαστικῇ τὸ δὲ καὶ ἐν ἐρωταίῃ καὶ μουσικῇ γε-
γραμμένων, ἥτοι ἡ συλλογὴ τῆς ἐκδοτικῆς (ἡ δεσπο-
νίδος) Μαργαρίτης ἐκδοτικῆς ὡς ἀπιδρ. πρωτοτύ-
που 187, ἡ τοῦ κ. Μ. Φηλαρίου ὡς ἀπιδρ. πρωτοτύ-
που 226, ἡ τοῦ κ. Φαρδῆ ὡς ἀπιδρ. πρωτοτύπου 214, καὶ
ἡ τοῦ κ. Πατριῶν ὡς ἀπιδρ. πρωτοτύπου 216.

Σελ. 119

Σελ. 120

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄν' ἐν τούτοις ἡ τὴν κρίσιν αὐτῶν γὰρ ἀποδο-
 νῆν ἀναβούσα καὶ δημοφιλὴς διεκτεταμένη
 σα εἰδικὴ ἐκτροπὴ, ἐν τῶν κ. ἐσπρατίου Πα-
 ναδοπούλου κ. Π. Ζαχαριάδου συγχεμένη, ἐ-
 κπικρὲς ἀγία βραβεύσας μόνον δύο, ἡ τοὶ τῆς συ-
 γγῆς τοῦ κ. Παρδί καὶ τῆς τοῦ κ. Παγιδίου, ἐπα-
 ρού μόνον ἀνδοκρίματα τῆς κυρίας ἡ δεσποινί-
 δις κ. Σταδίου καὶ τῶ κ. Φηφῆτα ὡς καὶ ἀγα-
 θὰ, ἀγίοι ἀμφοτέρω, καὶ ὅσον μετὰ ὧσιν
 τῆς δεξιότητος μετεργάζαντο καὶ ἐν ταῖς συγγραφαῖς
 αὐτῶν δύσκολα γὰρ ἀντιθέσει οὐκ ἐν ἀντιθέσει
 τῶν αὐτῶν αἱ ἀποκρίσεις αἱ ἐν μερῶν τῶν
 εἰδικῆς ἐκτροπῆς μετέργαζαντο καὶ ἀποκρίσεις
 ταύτας καὶ ἀποκρίσεις ἀποκρίσεις συγγρα-
 φὰς ἐκρίθη καὶ ὅσον ἀποκρίσεις ἀποκρίσεις
 αὐτῶν μετὰ τῆς κρίσεως τοῦ κ. ἐσπρατίου Πα-
 ναδοπούλου κ. Π. Ζαχαριάδου ἀπὸ ὁδηγίου
 μόνον τῶν τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἀποκρίσεις
 ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς ἐδριμῆς ἡμῶν μοῦσι καὶ
 δεκαπέντε, ὅσοι κυρίως ἡ δεξιοὶ ἀποδοκρίσεις τῶν
 ἀγῶνα ἐν τῷ μέγιστον. Τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα, ὅ-
 ριοι, αἱ ἐν τῶν τῶν ἀγῶνα κατὰ τὸ γῆρας
 συγγραμμάτων ἐκτὸς ἀποκρίσεις συγγραμμάτων, ἐξ αὐ-
 τῶν δὲ δύναται καὶ τὰ εἰδικῆς ἀποκρίσεις καὶ ὁδοί

ἐργασία ἐρέετο ἀπὸς ἐπισταμένην μετέστη
καὶ κρίσιν τούτων ὡς τῶν μετὰ τῆς ὁμοιο-
γενείας ἐπιπροσώπῃ καὶ κατὰ πόσον αὐτὴ ἐξ-
αίρωσε τὸ ἐαυτῇ καὶ ἡμῶν. Αὕτη τοιαύτην
φέρει ἐν ἐαυτῇ τὴν αἰσθησὶν δι' εὐσυνεί-
δησιν καὶ κατὰ δύναμιν ἐργασθεῖν ἐν τῷ νό-
μῳ αὐτῇ, ἢ δὲ δ' ἀπογαρῶσαι εὐχεται εὐδό-
κῃς δὲ αὐτῇ ἢ διαδοχῇ αὐτῇ καὶ μείζονα ἐργ-
ασίαν ἐργασίαν καὶ ἀγλαυτέρως ἐκδείξ-
ται παρὰ τὰς μᾶλλον τιμωροῦσιν ἀπὸς ἐν μέ-
γας, εὐεργὴ καὶ ὑψηλὴν τιμωροῦσιν ἀποτίδεται
ὁ γερασὶ καὶ πάντες ἐαυτοῦ ἀγίως τοῦ ἡμι-
τέρου δουλοῦ ἀναρροδότη, ὃ ἐξ ὁρώμενος ἡρ-
σάμενος τῶν ἁπάντων, οὐ καὶ ἐν τῇ εἰρησὶν αἰμῶντος.
καὶ καὶ παρὰ δαίμονα

β. 120

ΤΕΛΟΣ

[illegible]

[illegible]

